

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆντα πέντε,
τὸ Κουβέρο πάει πρῖμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα—μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς —δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τερτέρια —ὄπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ —ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα —κι' ὁ Ῥωμῆος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει —εἰδ' ἄλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Εἰκοστὴ τετάρτη τοῦ μηνὸς Μαρτίου
κι' ἑορτὴ μεγάλη τοῦ Πανελληνίου.

Νούμερο ἑξηνταένα,
Πάσχα καὶ ἀρνιά ψημένα.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ—ΑΣΠΡΟ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Χριστὸς ἀνέστη, Πασχαλιά,
μπάμ! μπουμ κουμπούραις καὶ φιλιᾷ.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη πάλι... τί μεγάλη μας χαρά!
μαζὶ ὄλαις ἢ παράταις ἦλθαν τούτη τὴ φορὰ,
τοῦ Χριστοῦ ἢ ἀνασιάσεις καὶ τῆς Λαύρας ἢ γιορταῖς...
μπάμ καὶ μπουμλοῖπὸν κανόνια καικουμπούραις δυναταῖς.
Ὁ Χριστὸς ἀνέστη πάλι... ἑξημερόναι Πασχαλιά!
τί ξεφάντωμα! τί γλέντι! τί κουλούραις! τί φιλιᾷ!

Ποία κίνησις καὶ πάλιν εἰς τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων!
Ὁ Ἀρχάγγελος προσφέρει' στήν Παρθένονμαστὸν κρῖνον,
ὁ θεάνθρωπος τὸ κράτος τοῦ θανάτου καταβάλλει
κι' ἂν τὸν τάφο του πετειρέται ὅλος φῶς, ζωὴ καὶ κάλλη.
Ἄλλὰ νά! καὶ τόσαις κάλπαις μὲς' στή ζάλη μας αὐτὴ
καὶ γυροῦν οἱ ψηφοφόροι' στὸν καθένα βουλευτῆ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα... τί κακό! τί νταραβέρι!
Βουλευταὶ καὶ ψηφοφόροι ἄς πιασοῦμε χερί χερί
κι' ἄς ξεχάσουμε τὰ πάθη, ἄς ξεχάσουμε τὰ μῖση
κι' ὄλους τοὺς ὑποψηφίους ὁ καθένας ἄς ψηφίσῃ.
Καὶ ἄς σφιξοῦμε ὀλίγο ἄρεινἀτο μὲ μὲξέ
δι' ἐξόδων ἐννοεῖται τοῦ φιλιτάτου μας Σκουζέ.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἀγία Πασχαλιά!
τίρι τίρι τὰ λαγοῦτα, τίρι τίρι τὰ βιολιά.
Ἀναστάσεως ἡμέρα!.. παντοῦ τέρψις καὶ τρυφή
κι' ἐν ἀγάπῃ κι' ὁμονοίᾳ φιληθῶμεν, ἀδελφοί.
Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ γελᾷ ὁ αὔρανος...
ἄσπρο ψῆφο, συνδημόται, μὲς' στήν κάλλη καθενός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ μεγάλο πανηγύρι!
Ὡς ἀπάνω εἰς τὰ χεῖλια ἄς γεμίξῃ τὸ ποτήρι,
ἄς γυροῦν παντοῦ ἡπλόσκα κι' ἄς φιλοῦνται μὲς' στὰ χεῖλη
βουλευταὶ καὶ ψηφοφόροι σὰν πενήντα χρόνων φίλοι.
Καὶ ἄς τρώγῃ καὶ ἄς τρώγῃ κάθε Λούκουλος φαγάς
καὶ γιὰ ὄλ' αὐτὰ πληρόναι ὁ χρυσὸς μας Καλλιγᾷς.

Τὴν ἀνάστασιν Κυρίου ὁ Ἀρχάγγελος κηρύττει!..
ἄσπρο ψῆφο τοῦ Νταλέκου, ἄσπρο ψῆφο τοῦ Ἡπίτη.
Ἀναστάσεως ἡμέρα, διελύθησαν τὰ σκότη!..
ἄσπρο ψῆφο τοῦ Πετράκη, τοῦ Σκουζέ, τοῦ Τρικκαλιώτη.
Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ τσουγκρῖσατε τ' αὐγά...
ἄσπρο ψῆφο καὶ τοῦ Βλάχου καὶ τοῦ Παύλου Καλλιγᾷ.

Φάτε πιέτε, ἀδελφοί μου, εἰς τὰ πέντε Βιλαέτια,
φάτε πιέτε, ἀδελφοί μου, καὶ δουλεύουν τὰ δουσφέτια.
Ὁ Χριστὸς ἀνέστη πάλι... ὄλοι ὀρίχνετε κουμπούρια!
Γερμανός, Ἀγία Λαύρα κι' ἐκλογῶν μεγάλη φούρια.
Μαζὶ ὄλαις ἢ γιορτάδες ἦλθαν τούτη τὴ φορὰ...
Ὡχ! ψυχὴ μου' στὰ Πατήσα!.. ὦ ἀνέλπιστος χαρά!

Ἄσπρο ψῆφο' στὸν καθένα, συνδημόται γηγενεῖς
κι' ἄς μὴ μείνῃ μὲ μαράσι καὶ παράπονο κανεῖς.
Γι' αὐτοὺς στόμα ἐκλογέως κακὸ λόγο μὴν εἰπῇ
κι' ὄλοι νάβγουν βουλευταὶ μας νὰ ἴδοῦμε προκοπή.
Ζήτω τὸ λοιπὸν τὸ ἔθνος, τὸ ἀρνὶ τῆς Πασχαλιάς,
Δεληγιάννης καὶ Τρικούνης κι' ὁ χρυσὸς μας βασιληᾷς.